

duliča, Kačiča itd., tudi latinske in grške klasike so imeli zelo v čisljih.

Po končanih gimnazijskih naukih niso dolgo pomisljali, kam bi se obrnili; posvetili so se duhovskemu stanu. Ker je pa tedaj njihova rojstvena župnija pripadala sekovski škofiji, stopili so v graško bogoslovnico. Z veliko marljivostjo so se poprijeli težkih bogoslovskih študij tako, da so bili 8. med 40 bogoslovci. V mašnika so bili posvečeni 26. julija 1856. Omeniti je, da so imeli kot bogoslovce četrtega leta imenitnega rojaka v bogoslovju, Njih prevzvišenost ljubljanskega knezoškofa J. Missia.

Na Nemškem so imeli naš gospod kot kaplan zelo težke službe v grdih hribovitih krajih. Akoravno so jih njihovi predniki ljubili in spoštovali zaradi njihove vstrajnosti in učenosti, niso se nič kaj posebno srečnega čutili med Nemci. Ko so 1859 nepozabljivi vladika Slomšek prestavili škofovski sedež od Sv. Andraža v Maribor in so bile do malega vse slovenske župnije združene z lavantinsko škofijo, potegovali so se tudi naš gospod, da bi prišli med svoje rojake in delovali v njih dušni prid, kar so tudi dosegli. Kaplanovali so na raznih krajih: pri Sv. Ani na Krembergu, v Majsbergu, potem so pa bili provizor na težavni župniji Sv. Antona na Pohorju. Od tod so prišli v Kapele kot župnik dne 1. januarja l. 1874. Tukaj se je začelo njihovo plodono delovanje; ne bom našteval, koliko dobrega so storili kot gorec pridigar na leci, kot vesten spovednik v spovednici, kolikim ljudem so podarili dušni mir in koliko so jih spravili k večnemu spravljenu z Bogom in svetom. To stori vsak katoliški duhovnik in je pripravljen tudi smrt trpeti, samo da spolni dolžnosti svojega svetega stanu. Bodí mi torej dovoljeno navesti, kar so storili za olesavo hiše božje.

(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Framska razstava.

Iz Frama se nam piše: Prvi teden oktobra je bilo pri nas prav živahno gibanje. Odbor bralnega društva je za čas od 30. septembra do 7. oktobra osnoval razstavo za sadje tega kraja. Na posebno skrb g. Fr. Pirkmajerja, nadučitelja, in g. Miha Turnerja, krčmarja in posestnika, se je ta pisana razstava sijajno priredila. Kljub slabemu vremenu je bilo posebno prve tri dni obilno obiskovalcev od blizo in daleč.

Naša prva razstava je svoj dvojni namen popolnoma dosegla, namreč: 1. Spoznavati sadje različne sorte. Blizo 40 razstavljalcev je od vseh krajev doneslo menda do petsto različnih sort jabelk in grušek na ogled in razsodbo, katere je nam učeni sadjar g. Stigler iz Maribora krstil ali zaimenoval; mi pa smo imena študirali in popisali tako, da zdaj večinoma vse jabelke poznamo, samo da jim še za slovensko ime ne vemo; ker pitovne sorte so, žaliče, vse same ptujke.

Gosp. Stigler nam je svojem nagovoru izmed vseh razstavljenih sort posebno naslednje priporočil: 1. Mošančke, 2. Ananas-Rainette, 3. Belfleur, 4. Carmeliter-Rainette, 5. Cassler-Rainette, 6. Canada-Rainette, 7. Ribston-Pepping, 8. Damason-Rainette, 9. Gravensteiner, 10. Danziger Kantenapfel, 11. Kalvil, 12. Champagne Rainette, 13. Gold-Parmäne, 14. Eiserapfel, 15. Stettiner. Gruske pa, poleg domače tepke, še nekatere za prodajo: 1. Gute Loise, 2. Dechantbirne, 3. Winter-Butterbirne itd. Pri drugi razstavi bomo menda tudi že zvedeli slovenska imena!

Ta razstava je sijajno dosegla pa še tudi svoj

drugi namen, namreč: 2. Spodbujati ali vnemanje za sadjerejo. Akoravno se je v 10 letih v tem oziru pri nas čudovito veliko storilo tako, da so iz gošče nastali najlepši sadnjaki, iz ostrožja prirastle okusne jabelke, je še vendar na polju in bregu mnogo plohav, kjer bi na lepi solnčni legi lahko rastlo na stotine dobrih jablan. Ti prazni prostori se bodo marljivo zasajali, ker mnogotere gospodarje smo slišali govoriti: Zdaj bom pa jaz tudi začel sadje gojiti, saditi, cepiti, odkapati, snažiti in gnojiti, pobeliti in ovijati.

K tej spodbuji za sadjerejo so posebno pripomogli govori g. Stiglerja in g. profesorja Koprivnika, ki je v milodoneči slovenski besedi celo uro razlagal in priporočal sadjerejo kmetom. Svojo veliko moč so pokazali darovi in pohvalnice za najboljše pridelke. V to svrhu je tukajšnja pošojilnica podarila 25 belih kron; pa tudi zvonki dobrotniki so nam darilca donesli. Največje darilo pa ti bodo, dragi kmetovalec, donesla drevesa tvojega sadnika, ako jih marljivo sadiš, umetno cepiš, in pametno shraniš, ter drago prodaš!

Sadna razstava.

Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah priredi dne 28. t. m. v gostilnici g. Hausenbichlerja v Žalcu malo sadno razstavo in ob enem svoj XV. obč. zbor. Dnevni red: I. Razstava. 1. Od 9. ure predpoldne do 4. ure popoldne ogledovanje sadne razstave. II. Zborovanje. 2. Ob 4. uri popoldne otvorjenje zborovanja. 3. Vpisovanje društvnikov, oziroma vplačevanje društvenine. 4. Govor gosp. Belé-ta o napravljanju in zboljšanju sadjevca. 5. Okuševanje po gosp. Hausenbichlerju zboljšane sadjevca. 6. Nasveti. III. Zabava. Zvečer prosta zabava z godbo in plesom. Vstop k razstavi in zborovanju vsakemu prost. Prijatelje sadjereje k prav mnogobrojni udeležbi najprijazneje vabi Odbor.

Opomba: I. P. n. sadjerejci se aljudno vabijo, da razstavijo sveže, suho ali drugače pridelano sadje, orodje in druge pripomočke, potrebne sadjerejcu. 2. Namen razstave ni tekmovanje po darilih, ampak spoznavanje tistih sadnih vrst in priprav, katere se smejo v razširitev priporočati. 3. Oglasila k razstavi naj se pošljejo vsaj do 25. t. m., sadje in druga razstavila pa vsaj do 27. t. m. gosp. učitelju A. Petriček-u v Žalcu, kateri podaje tudi vsa druga pojasnila.

Sejmovi. Dne 20. oktobra v Mariboru. Dne 22. oktobra v Oplotnici, Sevnici, Celju (tudi konjski sejem), pri Sv. Petru pod Sv. gorami, na Vidmu ob Savi, v Ribnici in pri Mali Nedelji. Dne 24. oktobra v Poličanah (svinjski sejem) in Imenem (svinjski sejem). Dne 25. oktobra na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem) in na Bizeljskem.

Dopisi.

Iz Kostrivnici. (Marsikaj.) Ze nekaj dnij se klati po naši občini neki agent, ki zavoljo prisilnega in grdega obnašanja pač ni vreden, da zastopa katoliško zavarovalno družbo. Gotovo se ga bomo najlozje iznebili s tem, da se nikdo več po njem ne zavaruje. Taki petelini naj ostanejo doma ter tam prodajajo svoje neslanosti! — Po občini gre govorica, da si je pri zadnjem požaru v Kostrivnici naš »nebodigatreba« računil 10 fl. zato, ker je na pogorišču tako kričal, da ga nihče ni mogel razumeti. Tako postopanje ni postavno; zakaj gasilni red zapoveduje, da se mora o priliki požara pomagati brez vsake plače. Ob enem je pa tudi grdo in neusmiljeno, da se revnemu posestniku že itak majhna